

Zitting 1982–1983

17 920 (R 1231)

Goedkeuring van de op 5 september 1980 te München ondertekende Overeenkomst betreffende de afgifte van een verklaring van huwelijksbevoegdheid, met bijlage (Trb. 1981, 71 en 1982, 116)

Afgifte van verklaringen van huwelijksbevoegdheid

Nr. 4

BIJLAGE BIJ DE MEMORIE VAN TOELICHTING

Toelichtende nota bij de Overeenkomst betreffende de afgifte van een verklaring van huwelijksbevoegdheid

1. Algemeen

Vele landen geven verklaringen van huwelijksbevoegdheid af aan hun onderdanen die een dergelijk document nodig hebben om in het buitenland een huwelijk te sluiten. De landen die nog partij zijn bij het in 1902 te 's-Gravenhage gesloten Verdrag tot regeling der wetsconflicten met betrekking tot het huwelijk, geven verklaringen af krachtens artikel 4 van dit verdrag, maar ook andere landen die het verdrag hebben opgezegd of die nooit tot het verdrag zijn toegetreden, geven dergelijke verklaringen aan hun onderdanen af. Het Verdrag inzake de voltrekking en de erkenning van de geldigheid van huwelijken, opgesteld door de Haagse Conferentie in 1976, welk verdrag ten doel heeft het verdrag van 1902 te vervangen, regelt dit onderwerp niet. Gezien het belang en het nut van de verklaringen van huwelijksbevoegdheid, heeft de Internationale Commissie voor de Burgerlijke Stand het wenselijk geacht een overeenkomst te sluiten waarin de afgifte van dergelijke verklaringen in de vorm van een eenvormig en meertalig formulier wordt geregeld.

De overeenkomst heeft ten doel het bewijs dat belanghebbenden voldoen aan de voorwaarden voor het sluiten van een huwelijk, te vereenvoudigen. De overeenkomst verbiedt niet de toepassing van bestaande regels in de overeenkomstsluitende staten die geen verklaring van huwelijksbevoegdheid eisen. Evenmin belet de overeenkomst de autoriteiten van een overeenkomstsluitende staat om een verklaring betreffende de bepalingen van zijn nationale wet inzake het huwelijk af te geven, wanneer een onderdaan van deze staat een dergelijk document nodig heeft om in het buitenland in het huwelijk te kunnen treden.

2. Toelichting van de artikelen

Artikel 1

Artikel 1 bevat de hoofdregel van de overeenkomst. Het verplicht de staat een verklaring van huwelijksbevoegdheid af te geven op verzoek van een van zijn onderdanen die in het huwelijk wil treden in een willekeurig ander

land en die volgens de wet van zijn staat voldoet aan de voorwaarden om dit huwelijk te kunnen sluiten. Of aan deze voorwaarden is voldaan, wordt bepaald aan de hand van de stukken die de aanvrager overlegt. De staten waar huwelijksafkondiging verplicht is, zelfs wanneer het huwelijk in het buitenland wordt gesloten, kunnen eisen dat deze afkondiging heeft plaatsgevonden, alvorens de verklaring af te geven.

De overeenkomst verplicht de autoriteit van de plaats van huwelijksluiting niet het huwelijk te voltrekken. In het verdrag van 1902 is een dergelijke verplichting evenmin opgenomen. Het is evenwel gebleken dat de krachtens dat verdrag afgegeven verklaringen van huwelijksbevoegdheid altijd zijn aanvaard. Men mag dus verwachten dat dit ook het geval zal zijn ten aanzien van de krachtens deze overeenkomst af te geven verklaringen. Men mag eveneens verwachten dat de overeenkomstsluitende staten, die zich verbinden tot het afgeven van verklaringen van huwelijksbevoegdheid aan hun onderdanen, in de praktijk de verklaringen zullen erkennen die door andere overeenkomstsluitende staten zijn afgegeven. Indien de autoriteit van het land van huwelijksluiting van mening is dat de in de verklaring vermelde gegevens onvoldoende zijn om het huwelijk toe te staan, verbiedt de overeenkomst haar niet aanvullende documenten te vragen. Indien er een huwelijksbeletsel bestaat, kan de autoriteit weigeren het huwelijk te voltrekken. Indien de toekomstige echtgenoten dezelfde nationaliteit hebben, kan worden volstaan met de afgifte van een enkele verklaring.

Artikel 2

De in dit artikel vervatte bepaling houdende gelijkstelling van vluchtelingen en staatlozen met onderdanen van de staat waar eerstgenoemden hun woon- of verblijfplaats hebben, is ontleend aan andere internationale overeenkomsten.

Artikel 3

De bepalingen van dit artikel zijn ontleend aan verscheidene door de Internationale Commissie voor de Burgerlijke Stand opgestelde overeenkomsten, met name aan de op 8 september 1976 te Wenen ondertekende Overeenkomst betreffende de afgifte van meertalige uittreksels uit akten van de burgerlijke stand.

Artikel 4

De wijze waarop de data moeten worden vermeld en de symbolen moeten worden gebruikt, is eveneens ontleend aan andere Overeenkomsten van de Internationale Commissie voor de Burgerlijke Stand.

Het tweede lid schrijft voor dat bij de plaatsen tevens moet worden vermeld de naam van de staat waarin deze plaatsen zijn gelegen op het tijdstip van afgifte van de verklaring, indien deze staat niet de staat is waar de verklaring is afgegeven.

Het derde lid schrijft de symbolen voor die moeten worden gebruikt ter aanduiding van het geslacht, de nationaliteit en de status van vluchteling of staatloze. Indien de nationaliteit van de buitenlandse partij onbekend is, wordt het vakje van het formulier dat voor dit gegeven bestemd is, door strepen onbruikbaar gemaakt overeenkomstig het bepaalde in artikel 5. Van afwezigheid kan slechts melding worden gemaakt, ingeval hertrouwen mogelijk is.

Artikel 5

Dit artikel komt overeen met de bepalingen die reeds in overeenkomsten van de Internationale Commissie voor de Burgerlijke Stand zijn aanvaard, onder meer in de eerder genoemde overeenkomst van 1976.

Artikel 6

Het eerste, tweede en derde lid behoeven geen commentaar. Alleen de Franse tekst van het formulier is vastgesteld in het aan deze overeenkomst als bijlage gehechte model. De in het vierde lid voorziene goedkeuring door het Bureau van de Internationale Commissie voor de Burgerlijke Stand van iedere vertaling in andere talen waarborgt dat niet alleen de vertalingen in de verschillende talen van de overeenkomstsluitende staten maar ook de vertalingen in de talen van de staten die later tot de overeenkomst toetreden, worden nagezien alvorens in het formulier te worden opgenomen.

Artikel 7

De waarde van de verklaring kan slechts worden gewaarborgd, indien dit document van recente datum is. Daarom wordt de geldigheidsduur van deze verklaring beperkt tot een termijn van zes maanden te rekenen vanaf de datum van afgifte.

Artikel 8

Iedere staat moet de autoriteiten aanwijzen die bevoegd zijn voor het afgeven van de verklaringen van huwelijksbevoegdheid. Aangenomen is dat de aanwijzing van deze autoriteiten wordt beperkt tot functionarissen van de dienst voor de burgerlijke stand (zie het formulier), dat wil zeggen de ambtenaren van de burgerlijke stand, de autoriteiten belast met het toezicht op de burgerlijke stand alsmede de diplomatieke ambtenaren en beroepsconsuls, die de bevoegdheid hebben tot het uitoefenen van de functie van ambtenaar van de burgerlijke stand.

Artikel 9

De praktijk heeft aangetoond dat het moeilijk is om in meertalige formulieren fouten te vermijden. Het is wenselijk dat deze fouten op eenvoudige wijze kunnen worden verbeterd. Bovendien moet in geval van toetreding tot de overeenkomst van een staat waarvan de taal niet op het formulier voorkomt, het formulier worden aangevuld. Ten slotte is het mogelijk dat de ontwikkeling van de wetgeving in de overeenkomstsluitende staten een wijziging van het formulier vereist. Ten einde te voorkomen dat in al deze gevallen een nieuwe overeenkomst zou moeten worden opgesteld, wordt in artikel 9 bepaald dat deze wijzigingen kunnen worden aangebracht na goedkeuring door de Internationale Commissie voor de Burgerlijke Stand.

Artikel 10

Dit artikel betreft de vrijstelling van legalisatie. In verband met dwingende voorschriften van belastingrecht in enkele lid-staten van de Internationale Commissie voor de Burgerlijke Stand was het niet mogelijk om te bepalen dat de ingevolge de overeenkomst afgegeven verklaringen kosteloos zijn. Aangezien de burgerlijke stand een openbare dienst is, zou het echter wenselijk zijn dat de staten al het mogelijke doen om tot kosteloze afgifte te komen of althans de kosten van afgifte te verlagen.

Artikel 11–17

Deze artikelen bevatten de slotbepalingen waarin de bekrachtiging van de overeenkomst, haar inwerkingtreding en haar geldigheidsduur worden geregeld.

Deze overeenkomst is een open overeenkomst, dat wil zeggen dat iedere staat, ongeacht of hij lid is van de Internationale Commissie voor de Burgerlijke Stand, tot de overeenkomst kan toetreden.